30/04/2024

Празник Цвети у Стапару

Епископ бачки др Иринеј: „Надам се и верујем да ћемо сви ми који данас прослављамо Христов улазак у Јерусалим и Његов улазак у наша срца, увек изабрати да Му кличемо: Осана, и да никада својим недостојним поступцима, ружним речима, рђавим помислима, нећемо казати: Распни Га, распни. А заузврат, Он ће нам увек дати много више него што заслужујемо, даће нам као благодат, као дар, као поклон вечни живот и вечно спасење.”

На празник Уласка Господа Исуса Христа у Јерусалим – Цвети, у недељу, 15/28. априла 2024. године, на светој архијерејској Литургији у храму Ваведења Пресвете Богородице у Стапару началствовао је Његово Преосвештенство Епископ бачки господин др Иринеј. Преосвећеном епископу Иринеју саслуживали су Његово Преосвештенство Епископ мохачки господин Дамаскин, свештеници и ђакони Епархије бачке.

У беседи после прочитаног јеванђелског одељка, Преосвећени Епископ бачки Иринеј је објаснио значај данашњег великог празника, те је, између осталог, рекао: „Христос не побеђује привремено и пролазно и варљиво; побеђује једном заувек и то непријатеља већег од свих других непријатеља, а то је смрт која – како каже древна мудрост – све прождире. Једино Њега није могла да прогута, Он васкрсава из мртвих као што чујемо у светој Литургији:

Не беше могуће да Господар живота буде држан у смрти. И тај Победник, истински, ненадмашни, једини у историји, не улази на неком тријумфалном шестопрегу и у бесу, сили и слави људској, лажној, него улази скромно у својој скромној одећи, на обичном магарету. И тиме, као и у свему, почевши од Његовог најскромнијег, неугледног на први поглед, Рођења у пећини, у склоништу пастирима за њихову стоку у дане кад ноће са невременом, положен не у колевку – да не говоримо о владарској свили и кадифи – положен у обичне јасле. То је почетак овоземаљског живота Његовога, то је бескрајно смирење Најузвишенијега, Самога Господа Који постаје из љубави Човек, смирава Себе да би све нас узвисио и поставио до Себе, са Собом, заувек. То је циљ Његовог доласка; не да покаже силу, моћ, него да спасе свет, да покаже љубав, да покаже да је Бог Љубав и Спаситељ, што значи Његово име Исус – Спаситељ. Он иде ка Својој слави као што су ишле некадашње древне војсковође тада. Али у чему је Његова слава? То сâм јеванђелист Јован каже, да тек кад је био прослављен онда су ученици схватили да је за Њега било проречено да ће на овај начин ући у свети град Јерусалим. То Његово прослављање је било прослављање страдањем и смрћу на крсту на Голготи и оно је крунисано Васкрсењем. То је за Христа било прослављање, то је и за хришћане прослављање. Није сујета овога палога и покваренога света него смирење пред Господом, благодарност Господу, ношење Његовога Крста и учешће у Његовом Васкрсењу. Зато је и данас посебно наглашено у црквеним богослужбеним песмама и молитвама да је Христос васкрсао Лазара да би тиме унапред наговестио и предсказао опште васкрсење, а Својим Васкрсењем је дао залог свеопштег васкрсења", нагласио је Преосвећени владика Иринеј.

У току свете Литургије Епископ бачки Иринеј је у чин презвитера рукоположио ђакона Желимира Ацана из Сомбора. На светој архијерејској Литургији појали су чланови дечјег црквеног хора из Стапара и чланови Црквеног хора „Свети цар Константин и царица Јелена" из Сомбора.

По завршетку свете Литургије, Његово Преосвештенство Епископ бачки господин др Иринеј уручио је орден Светога Саве другог степена господину Браниславу Ћурчићу, професору историје из Стапара, који му је доделио Свети Архијерејски Синод Српске Православне Цркве у знак признања за делатну љубав према светој мајци Цркви и активно учествовање у црквеном животу.

После доделе ордена Светог Саве г. Браниславу Ћурчићу, Преосвећени владика Иринеј му је честитао на високом одликовању, похвалио његов

просветитељски рад и нагласио да сви треба да се држе пута који једино води у живот вечни. Презвитер Ђуро Родић, настојатељ храма у Стапару, заблагодарио је епископима Иринеју и Дамаскину на доласку у Стапар, служењу свете Литургије и речима поуке и изразио је наду да ће обнова храма бити завршена до 2026. године, када ће бити обележен велики јубилеј – двеста педесет година од изградње храма у Стапару.

spc.rs